

תמצית העלילה

- הודא היא צעירה ערבייה שחיה עם משפחתה בחיפה. הודא רווקה, סגורה ומופנמת, היא זו המוסרת את הסיפור בו מתוארות מערכות יחסים בתוך המשפחה הערבית, ובמקום העבודה של הודא - משרד נסיעות ישראלי המציג מגוון דמויות מהחברה הישראלית. בנוסף מוצג הקשר בין ערביי הכפר לאלו שבעיר, ויחסים בין ערבים ליהודים בזמן שלום ובזמן מלחמה.
- הדמויות במשפחתה של הודא הן: אחותה מרי צעירה ממנה בשנתיים, תוססת מתנהגת בחופשיות כמו ישראלית. לא מוכנה להתפשר בחייה ולמצוא מקום עבודה. האם התאלמנה, אחיה גורשו מהארץ למדינות כמו ירדן ולבנון, אחרי שאבו נחלה בעל הבית דיווח עליהם לשלטונות. האם מתרפקת על זיכרונותיה מהעבר של המשפחה. הסב בזקן וחולה, שהיה מפרנס המשפחה נותר מחוסר כל מתמודד עם המציאות הקשה בעזרת חוש ההומור שלו.
- המשפחה הנוצרית התרוקנה מרכושה לאחר שהשלטונות החרים אותם. המשפחה מנסה לשמור על קשר עם בני המשפחה הנמצאים בגליל המערבי. הודא שדחתה את אהבתו של בחיג' צעיר אקדמאי בן הכפר, משתוקקת לאהבה לסיפוק תשוקותיה המיניות, תסכולה המניי מתבטא בתופעות פסיכוסומטיות וכאבי גוף שונים וחולשה.
- במשרד בו עובדת הודא מקבלים אותה בצורה אוהדת ביותר ומתחשבים במצבה הפיסי והנפשי. הבעיה החברתית ביצירה מקבלת חיזוק שמתגלה שעדינה, מאהבת הבוס, היא אלמנת מלחמה, מה גם שהייתה בהריון ושבעלה נפל במלחמה.
- אחותה של הודא, מרי, מקיימת יחסים עם בנו של בעל הבית, איש עסקים מהעולם התחתון המתעסק בזנות וסמים, ולמרות כל ניסיונות האם למנוע את המפגשים ביניהם, היא הרה לו. כדי למנוע ממרי חיים בצל הפשע עם בנו היחיד של העבריין הם מחליטים להשיא אותה לוויחיד, בן הכפר, קבלן תריסים, קרוב משפחה מהכפר בגליל המערבי.
- אמו של ויחיד מתרעמת שאין למשפחה נידווייה לתת על מרי. יש מתח בין המשפחות, שמופסק ע"י אלכס השכן היהודי, מרי מחליטה להינשא לוויחיד ולנקום באימו על אופייה השתלטני. בעיה נוספת המסכנת את הנישואים הוא התינוק שנושאת מרי בבטנה - תינוקו של זוהיר. ויחיד לא משכיל ולא מתאים לציפיותיה של מרי, בערמומיות היא משכנעת אותו שהתינוק ברחמה הוא שלו.

• החדר מעל בית המשפחה הושכר לאחרונה ליהודי צעיר המגן על חצוצרה, לפניו גרים בחדר ערבים מהשטחים. הדייר החדש אלכסיי שמו, הוא עולה חדש מרוסיה, מרי מספרת להודא כי פגשה אותו והוא מתואר כבהור שרירי. הזיותיה המיניות של הודא נרקמות סביב דמותו של אלכסיי עוד לפני המפגש בניהם, במפגש הראשון מעוררת הודא תחושות ארוטיות, ע"י שליחת מבטים מפתים לעברו של הבחור.

• הודא תמיד חשקה בגברים מאיימים, כמו הסרסור שפגשה, כמו מנקה הרחובות וכמו הערבים מהגדה שגרו מעל ביתה, כעט חושקת הודא בבעל החצוצרה.

• אלכס מחלץ את המשפחה כשהוא מכה את זוהיר שבא שיכור לקחת עימו בכוח את מרי. אותה הוא רוצה, אלכס נפגע מסכיניו של זוהיר ומוסר אותו למשטרה, אך נעצר בעצמו.

• הודא מתקרבת אל אלכסיי באיטיות, שומרת על אופייה הנזירי והמופנם, היא עדיין פגועה מהעלבון שעלב אותה בחיגי חברה הקודם. הודא מלמדת את אלכסיי עברית והאם מכבדת אותו במטעמים ממטבח.

• לאט נקשר קשר אהבה בין השניים המסלק את תסכולה וכאבה הנפשי של הודא, הודא אומנם לא קרובה לחברה הערבית, אך לאחר מותו של בן דודה בלבנון נוצרות האשמות לגבי הקשר בין הודא לאלכסיי היהודי, המשפחה דורשת מהודא להחליט האם היא יהודיה או ערבייה. אך אהבתה של הודא לאלכסיי מעניקה לה תחושת ניצחון ובטחון.

• הודא שוקלת להתגייר כדי להינשא לאלכסיי, והם נותארים. נוצרים סיבוכים משפחתיים המעבים את בעיית הקשר יהודים-ערבים, גימילה השכנה הרכלנית ספקנית לגבי מימוש חוקי של הנישואים חבלתי אפשריים של הזוג. אימו של אלכסיי לא מקבלת את ארוסתו בברכה והיא לבסוף מאשרת את הנישואים ומאלצת את הודא להסכים שהוריו יגורו עימם לאחר הנישואים. גם במשרד בו עובדת הודא ההחלטה על הנישואים יוצרת התנגדות.

• אלכס יוצא למילואים והודא חרדה לשכנעו, ובינתיים מרי נישאת לזוהיר ואביו של אלכס נפטר, לאחר חזרתו הוא עוסק בקבורת האב ואימו שוהה בדירתו תשעה עשר ימים.

• מלחמת לבנון פורצת. יש גיוס כללי. גם הודא מספרת שהיא בהריון בזמן המלחמה, אלכס נופל במלחמה והודא חושבת להפיל את עובריה, הודא נמצאת במבוך סתום ואינה יודעת מה לעשות, בפני הקבר היא מתוודה על לבטיה בשאלת גידולו של הילד היא חוששת לחייו ולנפשו של הילד שיגדל שונה, עם אם ערבייה ועם אב יהודי.

שם הספר ומשמעותו

משמעות	הופעת החצוצרה	
<ul style="list-style-type: none"> החצוצרה מגלה פן אחר באלכס של רגישות, אלכס מתקשה להתבטא בשפה העברית ודרך החצוצרה הוא מדבר עם העולם. אלכס מפיג את פחדיו ואת פחדיה של הודא בעזרת החצוצרה. הודא יכולה לפענח את צפונות לבו בצורה עמוקה יותר מהחצוצרה 	<ul style="list-style-type: none"> אלכס מחצרר בחצוצרה כדי לבטא את תחושותיו וכדי להגיע לפורקן נפשי, קולות החצוצרה מושכות את הודא אל הדמות המסתורית שעל הגג עוד לפני שפגשה בו. אלכס מתאר את ויחסיים עם הודא בעזרת החצוצרה: "הודא יודעת לנגן יותר טוב מאלף חצוצרה". 	יחסי אלכס הודא -
<ul style="list-style-type: none"> החצוצרה יוצרת קשר קרוב יותר בין אלכס היהודי למשפחה הערבית, יש פה אמירה שמוסיקה יכולה לשמש ככלי לקירוב בין העמים. יש תקבולות בין האם היהודיה שנשארת עם החצוצרה לבין הודא הערבייה שנשארת עם זרעו של אלכס בחצוצרה ברחמה. 	<ul style="list-style-type: none"> משפחתה של הודא שומעת את נגינת החצוצרה ונוכרת בימים טובים יותר שהם בעצמם היו קרובים לנעימות בעולם שלהם. "סבא נעמד על יד השולחן ופניו כלפי מעלה: זה יפה". הסב והאם חשים בבטחה לשהם שומעים את החצוצרה הם חשים דרכה את הגנתו של אלכס "לאילו ימים הגענו מצאנו נשענת ביללות של חצוצרה יהודית". בסוף היצירה אמו של אלכס לוקחת את החצוצרה, הודא נשארת לבדה עם התינוק שברחמה. 	קישור בין יהודים לערבים
<ul style="list-style-type: none"> החצוצרה היא סמל לכלי צבאי, תרועות החצוצרה מסמלות או תרועות ניצחון במלחמה או תרועות אוהרה, התקיעה בחצוצרה של אלכס מרמזת על הליכתו למלחמה ומציאת מותו שם. 	<ul style="list-style-type: none"> אלכס הוא בעל החצוצרה הוא נשלח למלחמה עוזב את החצוצרה ואיתה את משפחתו אוהבתו ואת חייו. 	רמז מטרים
<ul style="list-style-type: none"> החצוצרה והנגינה מבטאת את התשוקות המיניות של הודא ואלכס, ומביאה לתשוקות עמוקות בין השניים, דרך סמל זה מציג המספר דרך נוספת של אהבה לגישור בין העמים. 	<ul style="list-style-type: none"> בנסיעה לאילת במלון מבקש אלכס לנגן לפני הודא: "תני לי לנגן לשדיים שלך". לאחר שהודא ואלכס מקיימים יחסי מין הוא רוצה לנגן בחצוצרת אך הודא משתיקה אותו. גם מרי מתייחסת ליכולת המינית במטאפורה של נגינה: "יש גבר שיוודע לנגן ויש גבר שאינו מבדיל בין כינור ובין סיר לילה, ואין כל דרך לדעת זאת מראש". 	סמל מיני

אמצעים אומנותיים

יצירת אומנות	צורות אומנותיות	תוצאות
<p>למרות שהסופר מוסר, ע"י משתתפת פעילה המתארת את הווי החיים, יש אומירה של פחד מאויים לכל אורך העלילה:</p> <ul style="list-style-type: none"> המשפחה נותרה חסרת כל לאחר שכל רכושם הוחרם ע"י השלטונות, משפחה נאבדת על הישרדותה כמשפחה בחיי היום יום. בתחילת הספר מתגוררים מעל הדירה מעלים מהשחיטה מאויים על המשפחה מבחינה חוקית וגם על שלומן של הורא ומרי. מצבן של בנות המשפחה מערער את ביטחונן החברתי, הורא דוקה דחיה ע"י גברי החברה צה"ג, מרי מתהללת עם זוהר ונכנסת להריון מחוץ לנישואין, דבר זה אינו מקובל בחברה הערבית השמרנית. משפחתו של ווידמאיימות על המשפחה לבטל את האירוסין בין בנם למרי, ובכך ייחשף משעו של מרי וביא עליה קלון חברתי. הקשר בין הורא לאקס מסכן את מעמדה בחברה הערבית (רבים רואים זאת כחוסר נאמנות) וגורם לחוסר בביטחון רצון גם בחברה היהודית שהורא מעורבת בה. המשפחה מעורבת עם אבן נחלת, איש מהעלם התחתון המתעסק בונות וסמים. רוצה להשיא את מרי לבנו ואף מאיים כי יורוק את המשפחה מהבית. זוהר בא שיכור אל בית המשפחה ודורש לקחת עמו את מרי, זוהר מאיים על המשפחה בסכין ומתקוטט עם אלכס. • בן דודה של הורא נהרג בלבנון. מפרץ המלחמה, הפחד והדאגה וסצינות השכול. 	<p>המטאפורות שמביא הסופר נלקחו לרוב מהשפה העברית:</p> <ul style="list-style-type: none"> "צפור מתעלסת עם אבן" – בין הסב אליאס לאם. "כל אדם נולד עם חבל, הורא, זה חבל דק וזה עם חבל ארוך." מרי יודעת מה אורך החבל שלה, האם מסבירה להורא מדוע מרי צריכה להתחתן עם וויד. מרי יודעת מה היא עושה ונודיע "ישוב אני אומר שאני נמה כמו בוקר של אביב, שינינו יודעים כמה הבוקר קצר, תראי, תראי את החורף" אבן נחלת מנסה לשכנע את מרי להינשא לבנו והאומר לה שבקלוב יעבור זמנה כמו לאחרת, הורא. "ליל הימים ראית את הנכדה שלך משחקת בלחבות של גרזנים ולא מצית סם..." האם מתייחסת ליחסיה של מרי עם זוהר ומאשימה את הסב על אדישותו. "הדת שלהם כמו תרמיל אפונה" גמילה מתייחסת לדתם של היהודים כשהיא מסבירה את אי המימוש החוקי בנישואיהם של הורא ואלכס. עירבי ישראל כשהוא נכנס אל המשדד הוא רואה את עצמו כמלש להיכלה של השורה... "הורא מודמה ערבי הנכנס למשדד בו היא עובדת למושל ולכן הוא מתנהג בכבוד. ידיכם בוויכוח היה כשיחה בין שני ענפים הצומחים מנוע אחד" – הורא מתארת שיחה בין אמה לבין הסב. האם מודמה את ארץ ישראל לדתם – "הארץ מקוללת, לא דתם טוב היא האדמה הזו ללדל בה ילדים". למה החיים דומים לקיבה מוטרטת שנקיאה את החלומות היפים...? ברי בשפה המוטה מציגה את יחסה לחלומות. הסופר מבחין באופי הדיבור השונה בין כל הדמויות. מודגש בעיקר הניגוד בין מרי המבוטה והגסה להורא הספרותית, מנאמות אימונות מהשפה הערבית השגורים בפי הסב והאם, מובלט הקושי של אלכס בהבנת השפה והחברה. 	<p>אחת הסצינות המתוארות בספר של הורא היא פגישתה עם בריג. הורא בנה מים זורמים נכל עבר בגלל הגשם (מים הם סמל פאלי מזהר המביע את הקשר המיני, הענפים והעצים נסתמים, ענף אחד נאחז במוט ומסרב להיטחף עם הזרם. הורא מתארת בעצם את נטייתה לחוסר רצון ללכת עם הזרם. היא מבטאת את השונות והזרות שבה.</p> <ul style="list-style-type: none"> על עצמה היא אומרת "וכשאני נאחזת כמו הענף ההוא במוט התקוע באסיקו של נחל". הורא מרגישה בחברה היהודית בישראל כמו במשדד בו היא עובדת, בענף שאינו רוצה תלונה משני העולמות. כלומר היא עדיין תלושה משני העולמות. תוארה הכפרה עשה ע"י נגודים "יללות ממוארת וחתים עלובים, אנטנות של טליוורת ותרגולות בחצרות, בוטיק של אופנה מודרנית על יד חנות טכולת מראשית המאה..." הספר נחפס ע"י הורא כמשהו לא הנינו לפי תיאוריה הוא נראה מנהד ואירוי, בלומר גם את החברה אליה היא שייכת היא אינה מבינה ולא מודרה עמה. את הרגשתה לאחר הנשיקה עם אלכס מתארת הורא כניעון בעזרת יפה הנקף שהיא רואה "השל הצומח במעשה של חסד על הוואד הנם... ואני כעני מואד" אופסת הכל בהילוכי".

הבעיה המרכזית בה מתעסק הספר היא היחסים בין יהודים לערבים

היחסים בין העמים מוצגים לראשונה כשהודא הולכת לעבוד במשרד הנסיעות הישראלי. היא מעידה על תחושת התלישות שלה מהחברה הישראלית. יחסיה של הודא עם היהודים במרד טובים מאד.

הודא מתוודה באהבתה לאלכס היהודי בפני משפחתה. האם מגיבה "הודא, הוא יהודי? אז מה? שואל סבא... הוא ערביה הדודים של יושבים פליטים בירדן... אתה לא מבין מה מפרד ביניהם?"

המשפחה מתרפקת על המוסיקה שמפיק אלכס מהחצוצרה. האם מתייחסת "לאילו ימים הגענו, מצאנו משענת כלילות של חצוצרה יהודית".

גימיקה מעלה את הבעיה ההוקית בנישואין בין הודא ואלכס ובין כל ערביה ליהודי "הרבה לא ירצו אפילו להסתכל עליה ושום כומר לא יעז לתת לה את ברכתו. שמעת פעם על נישואין אזרחיים? לא! איפה את חיה?"

גם במשרד של הודא מביעים התנגדות ליחסים ובמיוחד לנישואין בין הודא ואלכס, בועז הבוס מתייחס "מה את צריכה צרה שכזאת בארץ הדפוקה הזאת?"

שבן דודה של הודא נהרג בלבנון הקרע בנפשה של הודא גדל ומשפחתה של הודא והחברה בה היא גרה מתנגדת ליחסים.

הקרע בנפשה של הודא בא לידי ביטוי שהיא מגחצת את מדיו של אלכס וחושבת על אותם יהודים שלבשו את אותם מדים והרגו ערבים ואילו אלכס עם אותם המדים יהיה מטרה לכל לוחם או חייל ערבי.

כשהמלחמה בלבנון פורצת הודא מתוסכלת מכיוון ששתי החברות קורעות איתה. הערבים דורשים אותה ביגונם והיהודים לא משתפים אותה ביגונם.

שיא הקרע בנפשה של הודא מתבטא בסוף הסיפור שהיא עומדת מול קברו של אלכס, הודא מציגה שתי אפשרויות עתידיות לגבי בנם אשר יולד, האחת שיגדל בעולם יהודי ויזכיר את עצמו בצבא - כולם יגנו אותו בשל אמו הערבייה. השנייה, שיגדל בעולם הערבי ויגנו אותו בשל אביו היהודי.

אפיון זמותה של הודא - דמות מתפתחת

אישיות עיקרית	אישיות סניגורית	אישיות אנטיגונית
<p>אישה ערבייה כבת שלושים צנומה וצנועה, אינה מתבלטת בין אחרים. מתחילה מוצגת הודא כאישה סגורה ומופנמת.</p>	<p>דרך דמותה של מרי מרי חושבת שהודא שקועה בחלומותיה ולא קשורה למציאות "שקרנים גדולים הם הסופרים וחמשוררים, מוכרים לך סמים, אופיום, הראש שלך עולה לעננים ואת שוכחת שרגליך תקועות בבוץ". הניגוד החריף בין מרי לאחותה, מרי הצעירה, חושנית, מלאת חיים ואף בוטה בהתנהגותה, מדגישה את חוסר הבשלות והנוירויות של הודא בהתנהגותה ובדרך חשיבתה.</p>	<p>כאבים - הודא סובלת מכאבים פסיכוסומטיים שנובעים מחוסר אהבה וריסר מימוש תשוקותיה. כאביה הפיסיים והנפשיים אינם מייצגים את הטוב הלאומי אלא את אלה של אישה תלושה מדמותה הלאומית וקרובה יותר לעולמה הפנימי ורגשותיה הכמוסים.</p> <p>תשוקות - כבר כשהודא שומעת על הימצאו של דויד חדש, היא משתוקקת אילו בצורה אירוטית, מתייחסת אליו בתור גמד מסתורי 'החדווה שוטפת' אה גופי שכמו הזיעה בימים הראשונים עם בהיג'. ראשה של הודא מלא בתשוקות הסוחפות אותה עד כדי שיגעון "לא מן הבדידות דווקא פחדתי אלא בעקב מן הטירוף". תשוקותיה של הודא מופנות לגברים שהיא פוחדת מהם: סוסור, מנקה רחוב וכעת אלכס היהודי. הודא מלאה בתשוקות אירוטיות לפני אלכס. היא מעוניינת בקשר ארוטי עמו "...הודתי לבסוף שאני כמהה אליו יותר מאשר כמהתי לגבר בשר ודם זה שנים". מצד אחד הודא מלאה בתשוקות נחבאות ומצד שני היא חוששת ממגע גופני עם גבר.</p> <p>חלומות - הודא מתייחסת אל החלומות בצורה סוציאליסטית "החלומות... הם סחורה ככל סחורה אחרת. רב בני האדם בוחרים חלומות לני הכיס שלהם". בחלומותיה של הודא היא מעוניינת להגשים את תשוקותיה המיניות ואת נשיותה. הודא חולמת על הפועלים הערביים שגרו מעל דירתם.</p> <p>הזיהיחותה לחינוך הערבי - אותה הבנות גידלו וחינכו לנישואין. לא להיות בני אדם שחיים בציוונו... למלא תפקיד כחיילים... למען המטרה הנכספת - בעל מפרנס. זו חיייתה תמצית העושר בעיני אבותינו". מוחה על יעודה בחיים למצוא בעל מפרנס. נראה שהודא רוצה יותר.</p> <p>ההיחלשות לנישואין בנוסח הישן - הנישואין מצטיירים כמלחמה או כניאור של מאבק בזירה כשהמשפחה מניעה אל הכפר היא מתארת זאת כמערכה שניות "לא לחינם השתמשתי בדימויים של קרבות. נישואי שידוכים בנוסח הישן, תחילתם בהערכות המחנות להתמודדות עם סחטנות".</p> <p>שביית מוסכמות - בפני הודא עומדות שלוש אפשרויות: להישאר בבדידותה, להיגרר לגורל כנו של אחותה או לברוח מהחיים המסורתיים ולחיות חיים עצמאיים עם אלכס.</p> <p>כמספרת - הודא היא הדמות המספרת את העלילה. היא מעבירה לנו את המתרחש דרך עיניה בלבד ולכן היא סובייקטיבית. היא אינה יודעת כל, אין לראות את הדמויות שמייצגות אלא כמבדל לעיניה ולתחושותיה של הודא.</p> <p>מגזירות לבשלות - הודא הבודדה רואה עצמה כלואה בתוך הבדידות "ועד שאני בכלא הנייד של בדידותי מציצה ורואה את חירותם ואת אושרת של אחרים". לפני היחסים עם אלכס, שעורר מחדש את תשוקותיה המיניות "כגוויה נגררתי בחבל סמוי על פני הישימון וחשבתי שאוסיף להיגרר עד שיתייבש שדי ותתקמט בטני... ועצמותי יתפורו בנתיב הנשמים של הייאוש". מדמות המפחדת מנורלה ומהכנעות לטירוף, הודא הופכת לאישה החיה את רצונותיה. מאישה היוזה לאישה המממשת את חלומותיה. היא נעתרת להצעת הנישואין של אלכס ומקיימת אתו יחסי אהבה מלאים ופוריים. הגשמה עצמית ורצון להיות אדם בפני עצמו, תוקים יותר מההשתייכות למגזר לאומי והליכה בתלם. בסוף הספר עומדת הודא מול קברו של אלכס כאישה בוגרת ומציגה לפניו בכנות את לבטיה מה לעשות עם בנם. הודא נותרת לבדה כמי שהייתה על סף השגת כמיחתה, אך המציאות הקשה מונעת ממנה להשיג נישואין וילד.</p> <p>אומץ ליבה - הודא דוחה את בהיג' שבא בפעם השנייה ובאומץ מתמודדת מולו. היא עומדת מול משפחתה בהחלטתה להינשא לאלכס, גם כשנודע על מות בן דודה בלבנון, ומול התגובות הלא מרוצות של העובדים במשרד על אירוסייה. הודא עומדת מול קשיים רבים ובפניה בעיה חברתית עמוקה וארוכת טווח. בסוף הספר נותרת הודא לבדה להתמודד עם אותה בעיה חברתית.</p>

מבנה הספר

סיום הספר	גוף הספר - הפרקים	פרק ראשון - אקספוזיציה
<ul style="list-style-type: none"> הפרק האחרון מתאר את הטירוף האופף את האנשים הנמצאים בבית הקבורה, הטירוף שבשכול ובעיותיה של הודא העומדת מול קברו של אלכס ומתודה בכבטיה. סיום הספר פתוח. אין אנו בטוחים מה הודא תעשה בעתיד עם התינוק שהיא נושאת ברחמה, הבעיה בין ערבים ויהודים עדיין לא נפתרה. הספר מביע עמדה שחברה בה אנשים חיים בינם לבין עצמם במלחמה, אינה מאפשרת ליחידים משני העולמות להתקשר בנישואין ואו לממש את אהבתם. 	<ul style="list-style-type: none"> כל פרק עוסק ביום אחד מהשבת. למעט הפרק המספר את חייו של סבא אליאט. פרק המספר את סיפור חייהם של הוריו של אלכס. פרק המתאר את שהותה של אמו של אלכס בדירתו במשך השנה עשר ימים. פרק המתאר את הציפייה לשובה מאלכס הנמצא במלחמה במשך שבועיים. 	<p>הפרק הראשון חושף בפנינו את:</p> <ul style="list-style-type: none"> הדמויות: הודא המספרת, אחותה מרי, האם וחסב, איזכור למאהבה הראשון של הודא בזוגי, אבו נחלה, בעל הבית ובנו זוהר, איזכור לאהבתה של הודא לשירת עמיתי (אלכס לא מוצג הוא חלק מהתפתחות העלילה והדמויות). הבעיות המרכזיות - הבעיה בין ערבים ויהודים עיי גירושם של האחים מהארץ, בעיות בין ערבים לערבים, היחסים בין המשפחה לאבו נחלה ובנו, ובעיות התשוקות המיניות של הודא שאינן מגיעות למומש. המקום - ואדי חיפה, שכונה ערבית בונד עיר יהודית. הזמן - לפני מלחמת לבנון (לא מוזכר בפרק הראשון). משך העלילה הוא כשנה.

יש מספר בעיות המונעות לאורך העלילה וזו שילוב של הווה ועבר: כיצד הודא פועלת (אישיותה והתנהגותה) מול החברה הערבית אתה היא מותמודדת? הודא עדיין לא מהווה חלק מהחברה הישראלית ולא מתקבלת בה לחלוטין למרות שהיא משכילה ואינטליגנטית. פתיחותה של הודא, השכלתה והשתלבותה בחברה הישראלית עדיין לא משחררים אותה מאופן החשיבה וצורת החיים הערבית.